

Jaunasis Jėzus šventykloje

Pagrindinė eilutė: Jis paklausė: "Kodėl jūs manęs ieškojote? Argi nežinojote, kad turiu būti savo Tėvo namuose?"

Luko 2, 49

Pasirinktos Rašto eilutės

Luko 2, 41-52

Kai Jėzui buvo dvylika metų, Jis su tėvais, Marija ir Juozapu, išvyko į Jeruzalę švęsti "Paschos šventės", dar vadinamos Neraugintos duonos švente. (Lk 2, 41. 42). Tai buvo žydų įstatymo reikalavimas. "Tris kartus per metus visi tavo vyrai turi pasirodyti Viešpaties, tavo Dievo, akivaizdoje Jo pasirinktoje vietoje: per Neraugintos duonos šventę, Savaitės šventę ir Palapinių šventę. Niekas neturi pasirodyti Viešpaties akivaizdoje tuščiomis rankomis". (Pakartoto įstatymo 16, 16). Marija ir Juozapas, būdami teisios širdies, žinojo, kaip svarbu kuo geriau

laikytis Dievo įstatymo, todėl jie leidosi į šią kasmetinę kelionę iš Nazareto į Jeruzalę, maždaug šešiasdešimties mylių atstumą.

Kai "šventė baigėsi", Marija ir Juozapas kartu su giminaičiais ir draugais pradėjo kelionę atgal į savo namus Nazarete. Jaunėlis Jėzus liko Jeruzalėje, o kadangi daugelis kartu keliavo atgal į Nazaretą, Marija ir Juozapas nepastebėjo, kad Jo trūksta, kol nenukeliavo visą dieną. Jie ieškojo tarp visos keliaujančios kompanijos ir, "neradę jo, grįžo į Jeruzalę jį ieškoti", o tai taip pat pareikalavo dienos kelionės. Luko 2, 43-45

Atvykę į Jeruzalę, jie visą dieną nesėkmingai ieškojo Jėzaus. Tai buvo jau trečia diena, kai Jėzus buvo dingęs iš šeimos. Galiausiai "po trijų dienų jie rado Jį šventyklos kieme, sėdintį tarp mokytojų, klausantį jų ir užduodantį jiems klausimus. Visi, kurie Jį girdėjo, stebėjosi Jo supratimu ir atsakymais". 46, 47 eilutės.

Marija, nors ir dėkinga ir su palengvėjimu, kad jos sūnus rastas sveikas ir gyvas, tarė jam: "Sūnau, kodėl taip su mumis pasielgei? Tavo tėvas ir aš su nerimu tavęs ieškojome". (48 eilutė). Tai buvo natūrali ir pagrįsta susirūpinusių tėvų reakcija, ypač atsižvelgiant į tai, kad Jėzui buvo tik dvylika metų.

Jėzaus atsakymas, užrašytas mūsų raktinėje eilutėje, buvo gana stulbinantis. Jis iš tiesų priminė savo motinai, kad Jeruzalės šventykla yra pirmoji vieta, kur jie turėjo Jo ieškoti. Marijai dar prieš Jėzaus gimimą angelas buvo pasakęs, kad Jis bus "Dievo Sūnus" ir kad "Jo karalystei nebus galo". (Lk 1, 31-35). Todėl ji turėjo suprasti, kad Jėzus nuo pat mažens labai norės kuo daugiau sužinoti apie Dievo planą, savo, kaip žydo, gimusio pagal Įstatymą, pareigas ir apie tai, kokia Dievo valia jam skirta. Kaip gerai, kad jos jaunėlis sūnus sėdėjo šventykloje prie mokytojų kojų ir sėmėsi iš jų gausios informacijos.

Jėzus suprato, kad nors jam svarbu jaunystėje įgyti kuo daugiau žinių ir kuo geriau suprasti Dievo planus ir tikslus, tačiau jam derėjo būti pavaldžiam tėvams, kol sulauks pilnametystės. Todėl pasakojime teigiama: "Tada jis nuėjo su jais į Nazaretą ir buvo jiems klusnus. ... Jėzus augo išmintimi ir ūgiu bei Dievo ir žmonių palankumu". Luko 2, 51.52